

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 43:

Forespørgsel til justitsministeren [om rekruttering til rockergrupper].

Af Morten Bødskov (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 18/2 2003).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 154: Forslag til lov om ændring af dyreværnsloven. (Strafskærpelse, pasningsvejledninger ved salg af dyr til private, fremvisning af halekuperede hunde, øget dyrevelfærdsmæssig kontrol, gebyrbestemmelse m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 29/1 2003).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Lovforslaget er en udmøntning af regeringens handlingsplan »Dyrs velfærd – vores ansvar«.

Der har været for mange historier om dyremishandling – direkte torturhistorier: hvor katte er blevet hængt i træer, høns er døde af sult, køer er uden mulighed for husly, fugle er døde i deres bure, osv. Sådan kan vi desværre blive ved, og derfor er det med tilfredshed, jeg kan konstatere, at fokus nu også rettes på privates hold af dyr, for hvad er egentlig værst: En ko, som ikke kan komme ind, eller en hund på fjerde sal, der aldrig kommer ud? De er begge ude-dyr fra naturens hånd, og det er godt, at disse problemstillinger ligestilles, for dyret ved jo ikke, om det er et erhvervsdyr.

Der gives mulighed for at skærpe straffene. Dommerforeningen anser ganske vist lovgivningen for vejledende, men de gode råd om strafs-kærpelse ved grov uagtsomhed, gentagelse og i erhverv må kunne fænge i Dommerforeningen,

hvis man vil påberåbe sig relationer til samfundets krav.

Derfor er det også en god foranstaltning, at dyrehandlere skal udlevere pasningsvejledninger, når de sælger eksotiske dyr til folk. Hvis ikke folk kan eller vil følge vejledningen, kan den da i det mindste bruges til at slå dem oven i hovedet med, for nu kan de ikke påberåbe sig uvidenhed om, hvordan de skal passe dyrene.

Jeg er lidt imponeret over, at der er 125 høringsberettigede parter, men jeg må sige, at jeg er også tilsvarende imponeret over, at over 75 har svaret. Det beviser, at området har alles be-vågenhed.

Det er særlig spørgsmålet om halekupering, der har stor bevågenhed. Jeg mener, det er den rigtige holdning, justitsministeren har indtaget ved at meddele generelt forbud mod udstilling af halekuperede hunde, også hunde, som er halekuperede af veterinære årsager eller lovligt i udlandet. Den generelle risiko for skader på hundehaler er ikke så stor, at det at måtte lade sin hund halekupere af veterinære årsager er en risiko, man må løbe.

Ved rettighedsfrakendelse skal der ske en effektiv opfølgning. Hvis man fradømmes retten til at holde dyr erhvervsmæssigt, frakendes man også retten til at holde eller passe dyr i almindelighed. Det må man betragte som ligeartet.

Generelt er det et godt lovforslag, hvor først og fremmest instruksen til politi og dyrlægekонтроller vil være afgørende for lovens udbredelse og anvendelse. Vi skal holde øje med, at loven bliver overholdt, navnlig om der ligger hindringer i enten lovens bogstav eller lovens håndhævelse.

Venstre kan støtte dette lovforslag.

Kl. 10.05

Frode Sørensen (S):

Justitsministeren fik netop fremsat forslaget om at forhøje bøderne for overtrædelse af dyreværnsloven dagen før den store forespørgselsdebat her i Folketinget om dyrevelfærd. Den kurs, som Folketingets flertal den dag udstak, var ganske klar: strammere regler og højere bøder, når mennesker behandler dyr på en ufor-svarlig måde. Tilsyneladende kommer der flere og flere eksempler på ufor-svarlig omgang med dyr, ikke mindst hvad angår den type dyretrans-porter, der i reglen er den rene vanrøgt.

Socialdemokraterne står ved de synspunkter, der kom frem under debatten den 30. januar, og vi er derfor positivt indstillet over for det fore-

liggende forslag. Ministerens forslag ligger i forlængelse af den samlede plan for dyrevelfærd med de fire hovedpunkter: at forhøje bøderne for uforsvarlig behandling af dyr klækkeligt; at præcisere forbuddet mod udstilling af halekuperede hunde; at give bestemmelser om vejledning for pleje af kæledyr samt at lade kontrolopgaver dække økonomisk ind ved brugerbetaling. Der er i alle tilfælde tale om forslag, som vi kan medvirke til at gennemføre.

Rent principielt ligger forslagene også i forlængelse af regeringens generelle retspolitiske hang til at skærpe straffene, herunder bødeniveauerne. Ikke desto mindre erindrer vi os, at de nuværende regeringspartier generelt afviste enhver tale om højere bøder, når SR-regeringen fremsatte den slags forslag. Eksempelvis betegnede den nuværende justitsministers partiformand politiets fartfælder som rene pengemaskiner, men det synspunkt har den nuværende justitsminister gjort en del for at lægge luft til.

Skal vi lære noget af dagens forslag, kan det måske være, at den nuværende regering vil være mere positiv, hvis eksempelvis Socialdemokratiet foreslår højere bødeniveauer for overtrædelse af miljøloven. Det ville være positivt, hvis den nuværende justitsminister kunne bekræfte, at regeringen også på dette område vil være imødekommende.

Men det kan vel ikke tænkes, at der ligger en helt anden, en skjult dagsorden bag forslagens positive holdning til højere bøder? Det bliver år for år vanskeligere at fastholde det skattestop, som skal finansieres gennem andre kilder end skatterne, og derfor er de nuværende regeringspartier lykkelige for at kunne skrue bødeniveauet i vejret. Det har vi ikke så meget imod i det foreliggende tilfælde, men det ville altså give større respekt for den nuværende regering, hvis den bare sagde tingene ligeud: at man ikke længere regner brugerbetaling for en skat.

Måske er det ikke en nyhed, men i skattestoppets spæde barndom definerede Venstre brugerbetaling som en skat, der altså ikke måtte stige. I dag siger regeringen noget helt andet, end den gjorde i valgkampen i 2001, men sådan er det vel, når krybben er tom.

Men som tidligere nævnt skal det ikke hindre Socialdemokraterne i positivt at støtte det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Et spørgsmål til hr. Frode Sørensen, som var inde på provenu og større indtægter.

Er hr. Frode Sørensen ikke enig med mig i, at dette lovforslag netop er fremsat for at få mindre ind i bøder? Det er jo fremsat, for at folk skal overholde dyrevelfærden, og overholdes dyrevelfærden, giver det slet ikke nogen bødeindtægter. Dermed får man færre penge ind, og det er da forhåbentlig det, der er meningen, fordi det giver en bedre dyrevelfærd. Forslaget er ikke lavet for at lægge skat på tortur.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Der skal ikke herske et øjeblik tvivl om, at Socialdemokraterne ønsker, at man skal behandle dyr ordentligt – ingen som helst tvivl om den side af sagen. Vi ser naturligvis også gerne, at folk behandler dyr på en sådan måde, at det ikke giver et provenu, men det kan det jo godt gøre alligevel. Vi kan tage massevis af andre eksempler ind, f.eks. gebyret for overtrædelse af arbejdsmiljøloven, som regeringen vistnok har afskaffet for nogen tid siden. Det skulle jo egentlig heller ikke give noget til statskassen, men mon ikke det desværre stadig vil være sådan, at der kommer nogle penge ind i forbindelse med den manglende dyrevelfærd?

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at i Dansk Folkeparti byder vi lovforslaget velkommen.

Kl. 10.10

Den 14. marts 2002 fremsatte Dansk Folkeparti beslutningsforslag nr. B 67, forslag til folketingsbeslutning om en kulegravning af dyreværnsloven. Justitsministeren oplyste dengang under behandlingen, at ministeren var enig i intentionerne bag forslaget, og ministeren oplyste også, at den interesse for bedre dyrevelfærd, der lå bag Dansk Folkepartis forslag, var helt på linje med de tanker, regeringen havde på området. Dog oplyste ministeren til sidst, som det altid sker, når det er et beslutningsforslag, at man ikke ville lægge sig fast på detaljerne, men at regeringen lovede at arbejde videre med det.

Resultatet kunne man se, da regeringen lidt senere, i april måned, kom med et oplæg til bedre dyrevelfærd på baggrund af de diskussioner, der havde været i Folketingssalen. Samme dag var der nemlig også diskussion om to andre forslag, B 62 og B 82.

I forslaget fra ministeren findes der faktisk mange af de ting, som Dansk Folkeparti tidligere har peget på. Der har gennem de seneste år været mange eksempler på, at der i dyreværns-sager enten ikke er ageret særlig hurtigt fra myndighedernes side, og hvis der endelig er blevet ageret, har det været meget små bøder, der er faldet ved domstolene. Derfor er det glædeligt at se, at der lægges op til en skærpelse. Denne skærpelse har nok været tiltrængt i mange år, men det er glædeligt, at der nu sker lidt på området.

Det er selvfølgelig altid svært at sætte pris på, hvad det skal koste at mishandle et levende væsen, men at det har været for slapt indtil nu, kan der ikke være nogen tvivl om. Vi havde gerne set, at startniveauet på de 2.000 kr., der er lagt op til i forslaget, blev skærpet yderligere, og det vil vi vende lidt tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Der er et andet punkt i forslaget, som omtaler halekupering, og det er for Dansk Folkeparti et andet lille »men«. Vi kan se, at ministeren ganske grundigt har undersøgt forskellige muligheder både for og imod, men justitsministeren er kommet frem til, at man på nuværende tidspunkt ikke finder anledning til at foretage ændringer i den gældende ordning. Her må jeg sige fra Dansk Folkepartis side, at vi under udvalgsarbejdet nok vil spørge lidt mere til dette område. Vi mener, at de regler om et totalt forbud, der på nuværende tidspunkt findes i både Norge og Sverige, burde indføres i denne lovgivning.

Der er også et afsnit om salg af dyr til private. Dansk Folkeparti udtrykte i B 67 et ønske om en særlig information om dyrs behov ved salg til private, også kaldet pasningsvejledninger. Derfor er det glædeligt at konstatere, at ministeren også har de overvejelser med i forslaget, og vi forstår, at ministeren nu vil gå i gang med at drøfte indholdet af sådanne pasningsvejledninger med de pågældende aktører. Det synes vi er relevant.

Så er der noget om øget dyreværnsmæssig kontrol, som Dansk Folkeparti også støtter. Vi havde dog gerne set, at man i denne forbindelse også havde kigget lidt på, om politiet nu er dygtigt nok til at tage sig af de sager, når de kommer ind. Her tænker vi enten på et direkte dyreværnspoliti, eller at man ude i politikredsene får uddannet nogle politifolk, som kun tager sig af disse sager, men det vender vi også tilbage med under det kommende udvalgsarbejde.

Nu har jeg løftet sløret lidt for, at der i hvert fald fra vores side bliver nogle spørgsmål, men indgangsvinklen er positiv. Jeg vil som sagt vende tilbage med spørgsmål under udvalgsbehandlingen, og der kan også fra vores side blive tale om, at vi tager problemerne med slagting uden bedøvelse op. Vi havde gerne set, det var kommet med ind, når man nu er i gang med at revidere, så det tager vi op under udvalgsbehandlingen og kommer højst sandsynligt med et ændringsforslag om det spørgsmål.

Alt i alt er det jo glædeligt, at der sker noget nu. Det er noget, som kan komme dyrene til gode, og det skal vi alle sammen være glade for. Men vi har som sagt en del spørgsmål og også nogle forslag til ændringsforslag.

Lars Barfoed (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Helge Adam Møller, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans og den konservative folketingsgruppes vegne udtale følgende:

Vi Konservative kan fuldt og helt støtte dette forslag. Hvis bare alle, som ejer dyr eller omgås dyr, ville opføre sig sådan, som det store flertal gør, var dette lovforslag overflødigt.

KL 10.15

Dyreværnsloven er jo ganske klar. Det siges i § 1, at dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes mod smerte, lidelse og væsentlig ulempe, i § 2 at dyr skal behandles omsorgsfuldt, og at de skal fodres, vandes og passes i overensstemmelse med deres behov, og endelig siger lovens § 3, at de steder, hvor dyrene opholder sig, skal indrettes sådan, at dyrene har den nødvendige bevægelsesfrihed, og at de skal være sikret mod vej- og vind i overensstemmelse med det enkelte dyrs egenart; der er jo forskel på en huskat og en belgisk arbejdshest.

Langt de fleste danskere, der ejer eller omgås dyr, overholder heldigvis disse regler, men desværre er der et lille mindretal, som bryder dem, og indimellem groft og gentagne gange. Vi skal som samfund gøre alt for, at disse personer stoppes. Vi skal leve op til det slogan, som vi alle bør være enige om: dyrs velfærd er vores ansvar.

Med disse grundlæggende og principielle bemærkninger vedrørende det at behandle dyr ordentligt – uanset om det er dyr, der bruges i landbruget, de såkaldte produktionsdyr, eller kæledyr – har jeg også givet begrundelsen for, hvorfor vi så varmt kan støtte dette forslag.

De få mennesker, der ikke kan finde ud af at behandle dyr på en ordentlig måde, må mærke i

form af strafsanktioner, at det tolererer samfundet ikke. Derfor er der fra konservativ side fuld støtte til de store bødeskærpelser, som ministeren lægger op til, ligesom der er fuld tilslutning til den skærpede praksis, som går ud på, at personer oftere kan blive frakendt retten til at beskæftige sig med dyr. Dette skal ske for at sikre, at de ikke endnu en gang begår grove overgreb mod uskyldige væsener.

Forslagene om at præcisere det gældende forbud mod udstilling af halekuperede hunde samt forslaget om, at en privatperson, der køber et kæle- eller hobbydyr, skal have udleveret en skriftlig vejledning om dyrets pasning og pleje, kan vi helt tilslutte os.

Det sidste punkt vedrørende en instruktionsbog om, hvordan man passer et kæledyr, kan sammenlignes med den instruktionsbog, man får, når man køber en ny bil eller vaskemaskine. Kender man bilen eller vaskemaskinen i forvejen, har man ikke brug for vejledningen, men er man nybegynder på området, er den til uvurderlig gavn. Det samme vil gælde en vejledning til den person, der ikke har været vant til at have et kæledyr, hvad enten det er en hamster, en kat eller en hund. Derfor er vejledning en god idé.

Konkluderende kan jeg sige, at vi fuldt og helt støtter lovforslaget, og vi håber, at det kan vedtages rimelig hurtigt og i bred enighed og derfor kan træde i kraft allerede den 1. juli i år.

Margrete Auken (SF):

Der er sket det meget lykkelige, at dyreværnssager har fået god opbakning i Folketinget. Det er faktisk ikke noget, der var tilfældet tidligere, her var det en lidt ensom sag at slås for dyrenes ve og vel. Nu er det jo blevet en vindesak, og det synes jeg for det første at vi skal være meget taknemlige over.

Men så har jeg en lille tilføjelse til det, som den konservative ordfører sagde: Det er altså ikke helt rigtigt, at dyrene har det godt. Der er en masse industridyr, der har det alt for skidt endnu, og dette forslag er kun et skridt på vejen. Jeg er ikke imponeret, men jeg er tilfreds med det. Der er næsten ikke noget i det, vi ikke vil være helt tilfredse med hele vejen igennem, og det skal nok få vores fulde opbakning.

Jeg synes, vi skal være opmærksomme på, at det har lange udsigter for masser af vores industridyr, som bestemt har det meget, meget skidt. Der er kyllinger, og der er grise, som er i en elendig forfatning, og det synes jeg ikke vi skal læg-

ge skjul på i vores glæde over, at det trods alt går fremad.

Så er jeg også meget glad for at konstatere, at vi åbenbart kan få et flertal for helt at stoppe halekuperinger. Det er jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt det gør ondt på hunden at få hakket halen af som lille, for jeg tror, at bedøvelse kan klare det problem. Det er et spørgsmål om, at man fratager hunden dens mulighed for at snakke. Halen er en meget vigtig del af en hunds kommunikation, og det er jo derfor, det i sin tid blev forbudt. Det var ikke, fordi det er synd for hunden at få klippet halen af – jeg tror da sjældent, det er foregået ved, at man bare har taget havesaksen, det ved man selvfølgelig ikke – men det er simpelt hen et spørgsmål om, at man ser på hundens væsen i denne sammenhæng og respekterer den.

Jeg er meget tilfreds med det, hr. Christian H. Hansen sagde om dette spørgsmål. Jeg vil sige, at jeg tror, det er en af de første gange, jeg har hørt en tale fra Dansk Folkeparti, hvor jeg var enig i hvert komma, i det omfang jeg også kunne høre kommaerne. Jeg var i hvert fald enig i det hele, og det plejer normalt at være foruroligende, men ikke i denne situation. Her er jeg sådan set meget godt tilfreds med det.

SF støtter med behersket entusiasme forslaget, idet vi dog håber, at vi kan få nogle af de ændringsforslag igennem, som hr. Christian H. Hansen nævnte.

Kl. 10.20

Elisabeth Arnold (RV):

Også Det Radikale Venstre er tilfreds med det lovforslag, der behandles her. Vi støtter det, og jeg vil godt knytte et par enkelte kommentarer til det.

Som fru Margrete Auken netop sagde, har dyreværnssager jo ofte været en ensom kamp. Jeg ved i hvert fald, at det tidligere, mangeårige radikale folketingsmedlem Else-Merete Ross somme tider spøgende benævnte sig selv om lænkehundens forsvarer. Hun var med til at få lovfæstet et forbud mod at holde lænkehunde, så der har været mange skridt på vejen mod det stadium, vi er på nu, hvor det næste skridt bliver, at boderne i forbindelse med overtrædelse af dyreværnslovgivningen forhøjes, og der – måske som noget af det vigtigste – bliver uddelt vejledning og skriftlig information i forbindelse med køb af kæledyr.

Jeg er ikke så naiv, at jeg tror, at vi får afskaffet alle former for dyremishandling og alle for-

mer for overtrædelse af dyreværnslovgivningen med dette forslag. Det er jo sådan, at der er folk, der ikke læser de vejledninger, de får, og der er personer, som er ligeglade med de opfordringer, de får fra omverdenen. Derfor er det også rimeligt, at der er forøget opmærksomhed om, at overtrædelser skal straffes og retsforfølges, og at bøderne skal sættes op.

I forbindelse med bødeforhøjelserne kan jeg ikke undlade at komme med en kommentar til den debat, der udspillede sig for et øjeblik siden i forbindelse med den socialdemokratiske ordførers bemærkninger om skattestoppet. Det forekommer mig stadig meget ejendommeligt, at justitsministeren glad og fro forhøjer bødestørrelsen på dette område, men fastholder, at parkeringsbøder ikke må stige, fordi det vil være i modstrid med skattestoppet. Det er altså, som om regeringen har besluttet, at en gang imellem skal skattestoppet betyde stop for alle mulige bødeforhøjelser, og på andre tidspunkter som f.eks. her er det altså ikke nogen del af skattestoppet, så her kan man godt forhøje. Jeg synes, regeringen skulle prøve at finde sine egne ben i stedet for at følge den slingrekurs, at nogle bøder kan man absolut ikke forhøje, for det vil være i modstrid med skattestoppet, og andre bøder kan man sagtens forhøje, for det vil kun være rimeligt.

Fru justitsminister: Prøv at stå fast på, at bøder selvfølgelig kan forhøjes, for folk kan jo lade være med at pålægge sig selv ekstra skat, hvis de bare lader være med at overtræde lovgivningen. Så enkelt er det, og det har ikke noget med beskatning at gøre.

Med disse få opfordrende ord til justitsministeren om at stå fast vil jeg sige, at Det Radikale Venstre støtter lovforslaget, og jeg vil også gerne sige, at vi taler på vegne af Enhedslisten, som også støtter forslaget.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne indlede med at takke for den meget, meget brede støtte, der er til lovforslaget. Jeg er meget glad for, at der her i Folketinget er så stor opbakning af de straffeskærpelser og de øvrige forbedrende initiativer, der skal være med til at forbedre dyrs velfærd, og jeg er også helt sikker på, at vi under udvalgsbehandlingen får en mulighed for at belyse nogle af de problemstillinger, som flere af ordførerne har været inde på, mere grundigt.

Hr. Karsten Nonbo lagde i sin ordførertale megen vægt på, at lovforslaget skal slå igennem,

og han ville også gerne have sikkerhed for, at de straffeskærpelser, der er lagt op til, bliver udmøntet i praksis. Det er jeg fuldt ud opmærksom på, og jeg er også ret overbevist om, at det vil ske ganske hurtigt efter lovens ikrafttræden. Vi vil i hvert fald sikre, at informationerne når ud, så de bliver det nye grundlag.

Til hr. Frode Sørensen må jeg sige, at det måske undrede mig lidt, at halvdelen af den socialdemokratiske ordførertale gik på at diskutere skattepolitik og ikke dyreværnslovgivningen; men man må jo selv prioritere, hvad man finder væsentligt under en førstebehandling. Men jeg vil sige til hr. Frode Sørensen, at for så vidt angår straffeskærpelserne og skærpelserne af bødeniveauet, som bl.a. er besluttet efter en meget grundig undersøgelse af Rigsadvokaten, er det min klare opfattelse, at der har været behov for at hæve bøderne for at nå op på et fornuftigt niveau, og at jeg derudover fuldt ud deler de betragtninger, hr. Karsten Nonbo kom med. Forhåbentlig kan det, at bødeniveauet bliver skærpet betragteligt, så det virkelig bliver dyrt, og det f.eks. ikke kan betale sig økonomisk at proppe flere dyr ind i en transport for ussel mammons skyld, medvirke til, at færre overtræder dyreværnslovgivningen. Det er da i hvert fald det, der er hensigten, så hensigten er altså også at få færre penge i statskassen til glæde for dyrevelefærden.

Kl. 10.25

Hr. Christian H. Hansen takker jeg også for støtten. Hr. Christian H. Hansen havde bl.a. nogle betragtninger om skærpelserne af bødeniveauet og om, hvorvidt niveauet var tilstrækkeligt. Her vil jeg sige, at Rigsadvokaten har foretaget en meget, meget grundig undersøgelse af niveauet, herunder hvor meget det skulle hæves, for at vi, om man så må sige, kom ind i nogle intervaller, hvor der er plads til, at man går meget højt op, men også starter et sted, hvor det synes rimeligt. Jeg føler i hvert fald, at vi har gjort et meget grundigt stykke arbejde med at prøve at finde det rigtige niveau, men jeg vil selvfølgelig gerne under udvalgsbehandlingen være med til at belyse lidt nærmere, hvorfor niveauerne er lagt dér, hvor de er. Jeg hørte hr. Christian H. Hansen sådan, at man gerne vil have sikkerhed for, at niveauet bliver skrappt nok.

For så vidt angår spørgsmålet om halekupe-ring, som både hr. Christian H. Hansen og fru Margrete Auken var inde på, vil jeg sige, at det er en meget vanskelig afvejning. Det er fuld-

stændig korrekt, at de øvrige skandinaviske lande har en mere restriktiv ordning, og som jeg kan forstå det, er den ordning egentlig ganske velfungerende. Men som det også fremgår af hørings svarene, er der mange foreninger i Danmark, der har den opfattelse, at det ikke ville gavne dyrenes velfærd, hvis det var sådan, at vi undlod at give dispensationer på grund af de særlige forhold, der gør sig gældende. Jeg er indstillet på, at vi under udvalgsbehandlingen belyser dette tema grundigt, for jeg erkender, at det er et lidt kontroversielt tema, og jeg vil sige, at jeg har sympati for argumenter både for og imod, så jeg vil gerne medvirke til at undersøge spørgsmålet under udvalgsbehandlingen.

Hr. Lars Barfoed vil jeg også takke for de positive bemærkninger, og jeg vil sige, at det er fuldstændig korrekt, for så vidt angår vejledninger. Jeg tror også, at de vil have en utrolig positiv effekt. Det er rigtigt, som hr. Christian H. Hansen sagde, at det er noget, som også andre partier har været meget optaget af tidligere, og jeg tror, at det, at der kommer en pasningsvejledning, vil medvirke til, at flere dyr får en god start på deres liv, når de kommer hjem til nogle, der har ønsket at få et kæledyr.

Fru Margrete Auken har jeg allerede halvvejs besvaret i forbindelse med min besvarelse til hr. Christian H. Hansen, og jeg takker da for støtten, om end den var behersket. Det må jeg selvfølgelig leve med, men jeg er da glad for, at SF også mener, at tingene går i den rigtige retning, og jeg vil sige til fru Margrete Auken, at jeg fuldt ud deler fru Margrete Aukens glæde over, at der er så bred opbakning i Folketinget til en skrap-pere kurs på dette område.

Endelig vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, der jo er den nye lænkehundenes forsvarer, så vidt jeg kan forstå: Jeg vil takke for den positive støtte og også sige, at indimellem er der jo nogle, der nærmest forsøger at more sig lidt over, at Folketinget har valgt at følge en skrap-pere kurs på dette område og også tage dyrenes velfærd alvorligt. Men i modsætning til, hvad spøgefulde mennesker måske måtte tro, tror jeg faktisk, det er noget af det, der optager almindelige mennesker allermost. Jeg må i hvert fald erkende, at det er det område, hvor jeg får langt flest henvendelser fra borgerne. Det er det område, hvor det er nemmest at engagere mennesker, og det har selvfølgelig nok noget at gøre med, at utrolig mange mennesker har et forhold til dyr, enten fordi de har et kæledyr derhjemme eller er opvokset på landet. Jeg tror, at den måske min-

dre gruppe af lænkehundenes forsvarere, som fandtes tidligere, er blevet meget, meget, meget større, og det er jeg faktisk utrolig glad for, fordi vi har en forpligtelse til at sikre, at også dyrene har et ordentligt liv.

Jeg takker for den positive støtte og ser selvfølgelig frem til udvalgsbehandlingen, hvor jeg meget gerne vil medvirke positivt, bl.a. vedrørende de ting, jeg har været inde på i min besvarelse.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Jeg vil egentlig bare sige justitsministeren tak for det klare svar angående bødestørrelserne præventive virkning på, hvordan man opfører sig. Det må jeg tage som et udtryk for, at det også vil gælde på nogle af de andre områder, jeg tillod mig at tage med i en del af min ordførertale, som jo ellers var en støtte til ministerens forslag.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det skal også være et tak for besvarelsen.

Jeg kan forstå, at spørgsmålet om halekuperinger er noget, man kan drøfte videre, og det er jo sådan, at både Det Dyreetiske Råd og Dyrlægeforeningen faktisk går ind for, at man laver et totalt forbud.

Kl. 10.30

Jeg manglede et lille svar fra ministeren gænde på det med dyreværns politi og måske en speciel uddannelse af politifolk til at tage sig af dyreværnssager. Jeg vil gerne have, hvis ministeren vil løfte sløret bare lidt for, hvad ministerens holdning er på det område, også lidt af hensyn til den kommende udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg har tre små bemærkninger. Den ene er lige i forlængelse af det, som fru Elisabeth Arnold sagde i sin tid om skatten. Det er jo ikke rigtigt, at regeringen ikke er konsekvent. Den er fuldstændig konsekvent. Man holder med ejerne og bilisterne. Og det er helt konsekvent. Så det skal man ikke bebrejde den, at den ikke har konsekvens i den sammenhæng.

Så lige til det der med halekuperingen: Jeg gad egentlig vide, hvor mange ører der bliver revet i stykker på de der jagthunde, når de løber igennem krat og alt muligt. Men derfor vil man vel ikke sige, at de skal have amputeret ørerne, alene for at der ikke er noget, der stikker frem.

Spørgsmålet er, om det ikke er en konservatisme i de der jægerforeninger – sådan skal en jagthund se ud – der styrer det der, meget mere end det er noget som helst andet. Det er ikke, fordi jeg tror, de er onde ved hundene.

Så har jeg en lille allersidste bemærkning til det der med at slås for dyrene, som også justitsministeren nævnte. Jeg vil godt fortælle historien om dengang, da Karen Blixen havde samlet en frygtelig masse underskrifter ind til standsning af vivisektion på hunde. Man skar simpelt hen næsten tungerne af dem dengang, for at de ikke skulle larme, når man pinte og plagede dem. Da sagde Hans Hækkerup til hende, da hun kom op med de der underskrifter: Fru Blixen – det var dengang, det var høfligt at sige fru – er det nu ikke meget stads at gøre af hundene? Af hundene, sagde hun så, det er da ikke for hundenes skyld, vi gør det her. Det er for mennesker, de skulle gerne være værd at slås for og gøre noget for.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Først vil jeg takke hr. Frode Sørensen. Jeg er glad for, at Socialdemokratiet og regeringen på det her punkt er enige om, at en skærpelse af bødeniveauet kan have en præventiv effekt. Det var sådan set det, der var hele formålet, så det er jeg glad for.

Til hr. Christian H. Hansen, som gerne vil have svar på spørgsmålet om dyreværnspoliti, vil jeg sige, at selve tanken om at have et særligt korps, der kun tager sig af dyrevelfærd, mener jeg ikke er en hensigtsmæssig og god måde at udnytte ressourcerne på. Men som jeg også sagde under forespørgselsdebatten for ganske kort tid siden, deler jeg opfattelsen af, at vi må have en sikkerhed for, at de politifolk, der beskæftiger sig med dyreværnslovgivningen, og som skal sikre, at dyreværnslovgivningen også bliver overholdt, selvfølgelig skal være så godt klædt på og så godt uddannet, at man tager alvorligt på sagerne.

Derfor er der jo igangsat to meget, meget gode initiativer, som jeg tror kan medvirke til at højne niveauet og vidensgrundlaget i de enkelte politikredse. Det ene i form af en efteruddannelse, som Politimesterforeningen jo selv står bag, det andet i form af en manual, der nu bliver udarbejdet, og som kommer til at ligge ude alle steder lokalt, så man får nogle bedre vejledninger i, hvordan man skal håndtere overtrædelser af dyreværnslovgivningen.

Så man kan sige, at det i hvert fald halvvejs er en imødekommelse af, at vi bliver nødt til at stramme op på den måde, vi administrerer reglerne på i dag. Men jeg mener ikke, det vil være hensigtsmæssigt at have et almindeligt politi og så begynde at have et selvstændigt korps, der skal være rundtomkring i hele landet. Jeg tror, vi får bedre hånd i hanke med dyreværnslovgivningen ved, at vi bruger det politi, der allerede er til stede i lokalmiljøet.

Men naturligvis skal de være klædt godt nok på. Nogle gange møder man overtrædelser måske ugentlig, andre gange er det måske kun én gang årlig. Og der er det vigtigt, at alle er klar over, hvordan regelsættet skal håndteres.

Til fru Margrete Aukén, der også havde nogle betragtninger omkring halekupering: Jeg synes faktisk, jeg i min besvarelse forsøgte at nuancere det ved at sige, at det ikke er et enkelt spørgsmål at besvare, for der er masser af gode argumenter både for den ene og for den anden model, men at jeg meget gerne positivt vil medvirke under udvalgsbehandlingen til, at Retsudvalget får nærmere indsigt i, hvad det er for overvejelser, vi har gjort os. Og så må vi jo så se, hvordan slagets gang bliver i forhold til anden og tredje behandling. Men at det er en vanskelig afvejning, vil jeg meget gerne understrege; den positive tilkendegivelse er der.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 10.35

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 153: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Revision af regler om midlertidig beskikkelse af advokater som landsdommere eller byretsdommere m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 29/1 2003).